

Ob udeležbi: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)

Izrek

1. Člen 4(3)(c) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ter člen 13(3)(a) Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da bi pristojni nacionalni organi, ki delujejo pod nadzorom sodišča, v okviru obravnavanja dejstev in okoliščin o zatrjevani spolni usmerjenosti prosilca za mednarodno zaščito, čigar prošnja temelji na strahu pred preganjanjem zaradi te usmerjenosti, izjave tega prosilca ter listinske in druge dokaze, predložene za utemeljitev njegove prošnje, preizkusili le z zaslišanji, ki temeljijo na stereotipih o istospolno usmerjenih.
2. Člen 4 Direktive 2004/83 v povezavi s členom 7 Listine je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi pristojni nacionalni organi v okviru tega obravnavanja prosilca za mednarodno zaščito natančno izprašali o njegovih spolnih praksah.
3. Člen 4 Direktive 2004/83 v povezavi s členom 1 Listine je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi navedeni organi v okviru omenjenega obravnavanja sprejeli take dokaze, kot so prosilčeva izvršitev homoseksualnih aktov, njegova oprava „testa“ za ugotovitev njegove istospolne usmerjenosti ali predložitev videoposnetkov takih aktov.
4. Člen 4(3) Direktive 2004/83 in člen 13(3)(a) Direktive 2005/85 je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da bi pristojni nacionalni organi v okviru tega obravnavanja sklepali na neverodostojnost zadevnega prosilca za mednarodno zaščito zgolj zato, ker ta prosilec svoje istospolne usmerjenosti ni zatrjeval ob prvi priložnosti, ko se je lahko izjavil o razlogih za preganjanje.

⁽¹⁾ UL C 171, 15.6.2013.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 2. decembra 2014 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-196/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktive 75/442/EGS, 91/689/EGS in 1999/31/ES — Ravnanje z odpadki — Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti — Neizvršitev — Člen 260(2) PDEU — Denarne sankcije — Denarna kazen — Pavšalni znesek)

(2015/C 046/06)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: D. Recchia, A. Alcover San Pedro in E. Sanfrutos Cano, agentke)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, skupaj z G. Fiengom, avvocato dello Stato)

Izrek

1. Italijanska republika s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Komisija/Italija (C-135/05, EU:C:2007:250), ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 260(1) PDEU.

2. Italijanski republiki se naloži, naj Evropski komisiji na račun „Lastna sredstva Evropske unije“ od datuma razglasitve te sodbe do izvršitve sodbe Komisija/Italija (EU:C:2007:250) plačuje polletno denarno kazen, ki se za prvo polletje po tej razglasitvi izračuna ob koncu tega polletja na podlagi začetnega zneska 42 800 000 EUR, od katerega se odšteje znesek 400 000 EUR za vsako od mest, kjer so odloženi nevarni odpadki in ki bodo usklajena z navedeno sodbo, in znesek 200 000 EUR za vsako od drugih mest za odstranjevanje odpadkov, ki bodo usklajena z navedeno sodbo. Za vsa naslednja polletja se denarna kazen, dolgovana za vsako polletje, izračuna ob koncu tega polletja na podlagi zneska denarne kazni, ki je bil določen za predhodno polletje, z istimi odštetji glede na uskladitve mest za odstranjevanje odpadkov, na katera se nanaša ugotovljena neizpolnitev obveznosti, ki bodo izvedene med zadevnim polletjem.
3. Italijanski republiki se naloži, naj Evropski komisiji na račun „Lastna sredstva Evropske unije“ plača pavšalni znesek 40 milijonov EUR.
4. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 11. decembra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Nejvyšší správní soud – Češka republika) – František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů**

(Zadeva C-212/13) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje — Direktiva 95/46/ES — Varstvo posameznikov — Obdelava osebnih podatkov —
Pojem „potek popolnoma osebne ali domače dejavnosti“)**

(2015/C 046/07)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: František Ryneš

Tožena stranka: Úřad pro ochranu osobních údajů

Izrek

Člen 3(2), druga alinea, Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov je treba razlagati tako, da uporaba videonadzornega sistema, ki vodi do slikovnega snemanja oseb, ki se je shranjevalo s krožnim snemanjem na snemalno napravo – kakršen je trdi disk – ki jo je fizična oseba namestila na družinsko hišo zaradi varovanja premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše, s tem, da se s takim sistemom nadzira tudi javni prostor, ne pomeni obdelave podatkov, ki se opravi med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.